

Predmet: Višegrad

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/22

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Slađan Tasić

Glavni pretres: 2. 4. 2024.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u presudu Suda BiH S1 1 K 024006 18 Krž u postupku protiv optuženog Momira Tasića i dr., čime je dokazni postupak završen.

Završna reč tužioca

Postupajući javni tužilac za ratne zločine, u završnoj reči, ocenio je da je tokom postupka dokazano da je optuženi počinio krivično delo za koje se tereti, odnosno da je, zajedno sa drugim pripadnicima VRS, učestvovao u nezakonitom lišenju slobode više bošnjačkih civila, tako što su u opštini Višegrad, u naselju Dobrun lišili slobode civile Muharema Dizdarevića, Refika Mujkića i Ethema Isića, a zatim u naselju Kolone lišili slobode Medu Muratovića i Jusufa Nezira i sve ih odvezli u pravcu Užica, od kada se oštećenima gubi svaki trag. To je utvrđeno na osnovu iskaza zaštićenih svedoka P1, P2 i P4, koji su naveli da su ga viđali u uniformi naoružanog, te svedoka koji su naveli da je bio raspoređen na kontrolni punkt u Dobrunu. Iskaze svedoka odbrane, koji tvrde da je optuženi 16. juna 1992. godine bio na vojnoj vežbi u Užicu u kasarni, ocenio je kao neuverljive, nelogične i suprotne iskazima oštećenih, kojima sud ne treba da pokloni veru. Predložio je sudu da optuženog oglasi krivim i osudi na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina.

Završna reč branioca

Branilac optuženog, u završnoj reči, naveo je da je optuženi, prema Izveštaju SJB Višegrad, bio pripadnik te jedinice na službi od 4. aprila do 17. maja 1992. godine, i tim dokumentom se potvrđuju navodi odbrane optuženog da se 16. juna 1992. godine, u vreme nezakonitog lišenja slobode oštećenih, nalazio u Užicu. To se dokazuje i izveštajem ministarstva odbrane u kom je navedeno da je optuženi bio na vojnoj vežbi od 19. maja do 30 juna 1992. godine. U odnosu na iskaze svedoka na koje se tužilac pozvao, ukazao je na to da je svedok P1 navela da je neki Slađan došao do njihove kuće i tražio od nje da pozove supruga Medu Muratovića, koji je ovog pozdravio sa „Zdravo, Slađo”, ali da nije mogla da odredi o kom Slađi je reč. Svedok P4 dala je vrlo kontradiktorne izjave o nestanku supruga Jusufa Nezira, dok svedok P6 optuženog ne pominje. Stoga je predložio sudu da optuženog oslobodi od optužbe.

Objavljivanje presude zakazano je za 24. 4. 2024. godine sa početkom u 13.30 časova.